

lig Afstemning og dernæst ved Afstemning ved Navneopraab, saa jeg maa dog antage, at det er prøvet saa godt, som den Ting overhovedet behøver at blive prøvet. Jeg tror egentlig heller ikke, at det er det ærede Medlem Hr. Pinholt, der er Ophavsmand til dette Ændringsforslag, jeg har slet ikke det ærede Medlem mistænkt for, at han skulde have saa meget mod en Bestemmelse om Afstemning for de syge og fraværende. Jeg tænker mig snarere, at det er den højtærede Indenrigsminister, der er misfornøjet dermed, jeg lagde jo Mærke til i Forgaars, at den højtærede Minister pustede denne Sag op til noget ganske forfærdeligt: der var næsten ingen Ende paa alle de Ulykker, der kunde ske, hvis den Bestemmelse blev vedtaget. Jeg maa da antage, at den højtærede Minister har lagt en Del mere ind i den, end der i Virkeligheden ligger deri. Den højtærede Minister sagde den Gang, at man kunde paa et Arbejdssted finde paa at holde Folkene i Arbejde, saaledes at de ikke kunde komme hen at stemme. Men noget saadant er jo ganske udelukket ved den Bestemmelse, her er Tale om. For det første kan den højtærede Minister være ganske rolig for, at Arbejderne paa et saadant Arbejdssted skulde nok sørge for at komme til Valg, for de vil nok have det Sjov med i hvert Fald, saa alene derved vilde det være ganske udelukket. Det er ogsaa udelukket rent saglig set, idet der her er Tale om, at Søfolk kan stemme, skønt de ikke er paa Valgstedet, og det er nøjagtigt forklaret, hvad der skal forstaaes ved Søfolk, saa derom kan der ikke være Tvivl. Endvidere skal Vælgere, der har Ansættelse i Statens eller Kommunens Tjeneste eller ved Kontraktforhold er beordret eller bundet til Udførelse af Tjeneste udenfor Kommunen, ogsaa kunne stemme paa det Sted, hvor de maatte befinde sig. Men der kan da ingen Tvivl være om, at de ikke maa befinde sig i Kommunen, naar de skal stemme, og maa altsaa være udenfor denne. Skulde der dog være nogen Tvivl, vilde et af de vidunderlige Cirkulærer, som saa ofte udgaar fra Indenrigsministeriet, sikkert kunne klare den Ting, det er der ikke Spor af Tvivl om. Og endelig er der Vælgere, der paa Grund af Sygdom er forhindret i personlig at komme til Stede paa Afstemningsstedet.

Der kan da heller ikke være Tvivl om, hvad der forstaaes ved Sygdom, der maa i alle Tilfælde forlanges en Lægeattest for, at vedkommende virkelig er syg. Det er derfor ganske udelukket, at der kunde ske noget som helst slemt ved at vedtage en saadan Bestemmelse; det er nøje markeret, hvad der menes, og det er en Retfærdighedshandling, der er Tale om overfor de Mennesker, der er udkommanderet til Tjeneste — f. Eks. i Jernbaneetaten — saa langt borte fra Valgstedet, at de ikke kan komme til at stemme der, og hvis de er syge og ligger paa Hospitalet eller lignende, kan de heller ikke gøre det. Det er meningsløst at ville udelukke dem fra at stemme uden nogen som helst skellig Grund, saaledes som der her er Tale om. Jeg kan derfor ikke tænke mig andet end, at naar den højtærede Minister er saa bange for denne Bestemmelse, er det, fordi han ser noget politisk i det. Jeg kan vanskelig tænke mig, hvad det skulde kunne være, for Ministeren kan vel ikke mene, at fordi et Forslag bliver vedtaget med 1 Stemmes Majoritet, saa mangler den parlamentariske Basis? I saa Fald er den højtærede Minister alt for sensibel i parlamentarisk Henseende. Det er der aldeles ingen Grund til at mene, og jeg vil bare henvise til, at hvis det havde været den højtærede Justitsminister, vilde en saadan Sentimentalitet sikkert ikke have været til Stede; den højtærede Justitsminister vilde have kunnet tage en saadan Situation i stiv Arm, og det synes jeg ogsaa, den højtærede Indenrigsminister skulde kunne. Hvad enten man ser paa det saglig eller politisk, er der aldeles ingen Grund til at male en vis Mand paa Væggen i Anledning af dette Forslag. Jeg vil derfor meget indstændigt anbefale det høje Ting at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2.

Formanden: Det ærede Medlem brugte den Vending, at naar Arbejderne gik til Valg, vilde de tage det Sjov med; jeg gaar ud fra, at Arbejderne ikke gaar til Valg for Sjovs Skyld.

Valdemar Nielsen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Henningsen, er forhindret i at være til Stede, skal